15/11/2020

«Η αγάπη στον Θεό και τον πλησίον οδηγεί στην υπέρβαση της πανδημίας»

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας

Η Παραβολή του Καλού Σαμαρείτη και η αξία της στην εποχή του κορωνοϊού, όπως αναλύθηκε από τον καθηγητή θεολογίας κ. Χρήστο Οικονόμου κατά τη Θεία Λειτουργία της Κυριακής Η' Λουκά στο Μετόχι της Ιεράς Μονής του Κύκκου.

Ολόκληρο το κήρυγμα:

«Η Αγία μας Εκκλησία, κατά την Η΄ Κυριακή του Λουκά, προβάλλει, δια του σημερινού Ευαγγελικού αναγνώσματος, την παραβολή και το παράδειγμα του Καλού Σαμαρείτη, με το οποίο ο Κύριός μας απαντά στο προκλητικό ερώτημα του νομοδιδασκάλου της σχετικής περικοπής, για το «τις εστί μου πλησίον».

Κατά την πρωϊνή λατρευτική και ευχαριστιακή σύναξη, η οποία πραγματοποιήθηκε στον Ιερό ναό του Αγίου Προκοπίου του Μετοχίου της Ιεράς Μονής Κύκκου στην Λευκωσία, τον θείο λόγο, κατόπιν ευλογίας του Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου διακόνησε ο Καθηγητής Χρήστος Κ. Οικονόμου, Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας και τέως Πρόεδρος και Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής Θεσσαλονίκης.
Πιο συγκεκριμένα, ανέλυσε το νόημα της παραβολής του Καλού Σαμαρείτη και τόνισε ότι για να έχει νόημα η αγάπη μας προς τον Θεόν θα πρέπει ο καθένας μας να δει στον άλλο άνθρωπο, στον πλησίον μας, το πρόσωπο του Θεού.

Ο κ. Οικονόμου, επικαιροποιώντας τον λόγο του, έκανε αναφορά στην εμπειρία της πανδημίας του κορωνοϊού, όπου ο άνθρωπος έχασε την αίσθηση της
αγάπης προς τον συνάνθρωπο, προς τον πλησίον.
«Σήμερα», τόνισε, «ο πλησίον λογίζεται ως εχθρός. Κρατάμε απέναντί του απόσταση δύο μέτρων, δεν τον πλησιάζουμε δεν τον αγγίζουμε, δεν τον ασπαζόμαστε γιατί είναι επικίνδυνος. Ο τρόμος και ο φόβος καθημερινά μεγαλώνει με την εξαγγελία των αριθμών των κρουσμάτων κορωνοϊού, των διασωληνωμένων και του αριθμού των νεκρών. Στις μέρες μας, με την έξαρση της πανδημίας και των κρουσμάτων κορωνοϊού σε παγκόσμια κλίμακα, αλλά και στο τόπο μας, τόσο στην ελλαδικό όσο και στον κυπριακό χώρο, ο φόβος και ο τρόμος των ανθρώπων μεγαλώνει. Μπροστά σε αυτή την απελπισία και την απόγνωση η Εκκλησία μας αρθρώνει τον σωτηριολογικό και παραμυθητικό λόγο της, δίνοντας μια διέξοδο σωτηρίας, που στηρίζεται στην παραβολή του καλού Σαμαρείτη».
«Ο Ιησούς Χριστός προβάλλει τον σκοπό της ύπαρξης του ανθρώπου, δηλαδή το υπαρξιακό του πρόβλημα, απαντώντας στο προκλητικό ερώτημα του νομικού: "τί ποιήσας ζωήν αιώνιο κληρονομήσω;". Τί πρέπει να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνιο ζωή; Και η απάντηση του Χριστού είναι άμεση. Να αγαπήσεις τον Θεό με όλη τη δύναμη της καρδιάς σου, με όλη τη δύναμη της ψυχής σου, με όλη τη δύναμη της ύπαρξής σου και με όλη τη δύναμη του νους σου», πρόσθεσε.
«Ως γνωστό η καρδιά είναι το κέντρο της ανθρώπινης ζωής. Όλα ξεκινούν και καταλήγουν στην καρδιά γι’ αυτό υπάρχει τόση ευαισθησία στην ανθρώπινη καρδιά και τόση σκληρότητα. Από την άλλη μεριά είναι η ψυχή του ανθρώπου, που είναι το αντικείμενο της σωτηρίας του.

Είναι χαρακτηριστική η αναφορά του Χριστού στην αξία της ψυχής του ανθρώπου. Τί όφελος έχει ο άνθρωπος εάν κερδίσει τον κόσμο όλο και ζημιώσει τη ψυχή του ή τι μπορεί να δώσει ο άνθρωπος ως αντάλλαγμα για την ψυχή του; Επίσης, η ανθρώπινη ύπαρξη έχει αξία, γιατί είναι το κατ’ εικόνα Θεού.
Γι’ αυτό όλη η ανθρώπινη ύπαρξη πρέπει να είναι δοσμένη στον αληθινό Θεό και με

την ευχαριστιακή δοξολογία του πρέπει να εκφράζει την αγάπη του στον Θεό. Αλλά και με την αδιάλειπτη προσευχή του ο άνθρωπος αντλεί δύναμη ζωής από τον Θεό, γιατί γίνεται μια αδιάλειπτη επικοινωνία», συμπλήρωσε.

Ο ελλογιμώτατος Καθηγητής επεσήμανε ότι «εκτός από την αγάπη στον Θεό, για να κληρονομήσει ο άνθρωπος την αιώνιο ζωή χρειάζεται και η αγάπη προς τον πλησίον χωρίς φυλετικές, εθνικές, κοινωνικές κ.λπ. διακρίσεις. Πλησίον είναι ο κάθε άνθρωπος που πλάστηκε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση Θεού. Έχει τα ίδια με εμάς πνευματικά χαρίσματα και έχει προορισμό του την θέωση και την αγιότητα. Εξάλλου γι' αυτόν τον πλησίον σταυρώθηκε ο Χριστός.

Η αγάπη μας προς τον Θεό περνά μέσα από την αγάπη μας προς τον πλησίον. Πως μπορούμε να αγαπούμε τον Θεό που δε βλέπουμε, αν δεν αγαπούμε πρώτα τον πλησίον που βλέπουμε;».
«Αυτή η αγάπη προς τον Θεό και τον πλησίον σηματοδοτούν την είσοδό μας στην αιώνια ζωή, στη βασιλεία των ουρανών», υπογράμμισε ο κ. Οικονόμου για να προσθέσει, ακολούθως, ότι «έτσι, η προοπτική της αντιμετώπισης της πανδημίας του κορωνοϊού παίρνει τελείως διαφορετική προοπτική, γιατί η τέλεια αγάπη αποβάλλει και διώχνει τον φόβο, την αγωνία και την προοπτική του θανάτου από τη ζωή του ανθρώπου.

Αυτός ο παρηγορητικός λόγος του Χριστού είναι ο παραμυθητικός λόγος της Εκκλησίας που έχει σωτηριολογική προοπτική, μέσα από τη χριστολογική του διάσταση. Συνεπώς, η υπέρβαση της πανδημίας και γενικότερα του φόβου του θανάτου είναι η αγάπη στον Θεό και τον πλησίον, τον συνάνθρωπό μας».